

Bilag.

Nogle spørgsmål fra udvalget til landbrugsministeren og ministerens besvarelser.

Spørgsmål 1:

Af lovforslagets § 2, stk. 1, fremgår, at der ikke må være andet dyrehold end det til virksomhedens drift nødvendige. Vil denne bestemmelse også omfatte hingestationer?

Svar:

Veterinærdirektoratet finder for nærværende ingen anledning til, at den omtalte bestemmelse tillige skal omfatte hingestationer.

Såfremt forholdene på et senere tidspunkt skulle gøre en udstedelse af ministerielle forskrifter vedrørende kunstig sædovertføring i hesteavl en ønskelig, vil veterinærdirektoratet anse det for selvfølgeligt, at udkastet til nævnte forskrifter udarbejdes efter forhandling mellem de interesserede organisationer og veterinærdirektoratet.

Spørgsmål 2:

Hvor omfattende forestiller man sig, at de i lovforslagets § 3, stk. 1 og 2, nævnte bestemmelser, herunder mærkning af de til sædudtagning anvendte handyr, skal være?

Svar:

Der henvises til henholdsvis §§ 7 og 12 og §§ 9 og 13 i udkast af 16. juni 1965 til bekendtgørelse om kunstig sædovertføring på kvæg og i udkast af 26. august 1965 til bekendtgørelse om kunstig sædovertføring på svin samt, for så vidt angår kunstig sædovertføring på svin, til det af landsudvalget udarbejdede udkast af 29. december 1964 til arbejds- og hygiejneregulativ, idet tilføjes, at det er veterinærdirektoratets hensigt at fremkomme med forslag til et lignende udformet regulativ for tyrestationer.

Der henvises endvidere til det af landsudvalget for svineavlens ledelse udarbejdede udkast af 29. december 1964 vedrørende avlsmæssige forhold i forbindelse med ornecentraler, idet tilføjes, at veterinærdirektoratet agter at foreslå bestemmelser om journalføring og indberetningspligt for tyrestationer omfattende bestemmelser om føring af en tyreprotokol med alle oplysninger om sædopsamling m. v., om skriftlig meddelelse til hundyrets ejer om de foretagne insemineringer, om, at hver sædforsendelse skal ledsages af en følgeseddel med oplysninger om sædens kvalitet m. v., og om registrering af det udførte insemineringsarbejde.

Spørgsmål 3:

Hvorledes forestiller man sig, at de i lovforslagets § 3, stk. 2, nævnte bestemmelser om mærkning af såvel handyr og hundyr samt disses afkom skal være?

Svar:

De i lovforslagets § 3, stk. 2, nævnte bestemmelser om mærkning af såvel handyr og hundyr som disses afkom er anført for i almindelighed — og i det omfang det ønskes af de interesserede parter — at tilvejebringe den fornødne hjemmel til udstedelse af bestemmelser vedrørende mærkning af de omtalte dyr.

I det foreliggende tilfælde indeholder svinebekendtgørelsen — men ikke kvægbekendtgørelsen — bestemmelser om mærkning (jfr. § 3, stk. 2, i svinebekendtgørelsen).

Regler for mærkningen er omtalt i pkt. 1 b i et til ministeriet fra landsudvalget fremsendt bilag A af 29. december 1964 og i pkt. 8 a i samme bilag.

Under de her omtalte punkter er anført, at såvel orner, som anvendes til kunstig